

Danske reformationssalmer

MELODIER OG TEKSTER 1529-1573

Ludwig Dietz: Nogle nye Psalmer oc Lofsange.

O Jesu boldt med meget vold

[a 3r]

¶ Maria boldt/ Cristelige
forwandlet oc Corrigeret Christo
till loff.

O Jesu boldt met megit woldt/
Gudt faders sön oc ære.
Thu haffuer met macht nw ødelagt/
then falske dieffuels snare.
Modt Adams faldt fick thu thet kaldt/
som oss Gudt fader jetthe/
paa thet | handt wilde forgette/
mÿn syndt och skyldt/ thu wosth mig huldt.
Ther er ey trøst/ huor thu ey æst/
barmhierighedt ath foruerffue.
Huem ey haffuer tig/ oc thin naade met seg/
handt er ewig forderffuit.

a 3v

O Christe mildt thu haffuer stildt/
wore aldefæders forlange.

Canon non non domus non non non /

som aar oc dag y we oc vimag/
vdi helffuede laage fangen.
Vdaff stoor nød ropte the o Gudt/
ladt op the hemmelske poorte/
ladt op vdi alle orthe.
Sendt oss thin sön ther tager oss fran/
then sware wee/ som thu lodt skee/
O Christe mett thÿn pÿne.
Ther fore æst thou offuer werden nw/
een Herre till ewige tide.

O Jesu reen thu æst alleen/
alle syndheres trøst paa jorden.
Som wor forseeth aff euighedt/
ith menniske skulde worde.
Oss alle til trøst foruden brøst/
thu skalt them alle dømme/
ther ey wille troen nÿmme.
O werdig frucht all mÿn tilfluct/
haffuer ieg till tig thÿ thu haffuer mig/
foruerffuit euig glæde/
mit haab till tig/ er tryggelig/
ther mig kandt naaden giffue.

O Christe goodt aff Dauids roodt/
naadig foruden ænde/
gantzke flittelig haffuer | thu mig/
igen til tig ladt wende.
Alth mett thit ordt haffuer thu thet giordt/
fraa falske Propheters lære/
ther røffuede mig fraa thin ære.
Mett theris dicht oc falske schrifft/
ieg leedt ther paa oc meenthe saa/
ther mett stoer naade foruerffue.
Jeg forlodt tig døm icke mig/
mÿn vforstandt thet giorde.

a 4r

O Jesu fyn thit ordt giffuer skÿn/
lærer oss tig reth att dørcke.
Oc er theris tolck thine arme folck/
som sidde vdi thet mørcke.
Haffue ingen friist men argelisth/
alt vdaff menniskens lære/
vdi them thine ordt formeere.
O HERRE sødt hielp her aff nødt/
giff them thin trøst thu haffuer forløst/
met pÿne oc dødt allene.
The haabe til tig samdrectelig/
ey paa theris gierninger wrene.

O Christe kiær om thet saa skieer/
thit ordt skal fraa mig wige/
saa kom til mig miskundelig
oc ladt mig ey beswige.
Aff menniskens skick oc falske dicht/
huem kandt then list begribe/
hun lader sig hellig schriffue.
Som dog er løgen oc idel segen/
thin hellige røst er liifuit wisth/
thit ordt kandt sandheds lære.
Thet spiise mig ieg beder tig/
ladt mig thet eÿ ombære.

a 4v

|O Jesu Christ sandt Gudt thu æst/
ingen brøst ÿ tig kand wäre/
handt er eÿ qweg ther fuldelig
beschriffue kandt thin ære.
Thin erlighed oc Maiestet/
ere alting vndergiffuen
ÿ huadt som helst ther leffuer.
Alle creatur O Koning pur/
naar ieg skal døø aff thenne øø
mitt hierte maa tha lide.

Tha hielp thu mig att ieg hooss tig/
ewindelig maa bliffue.